

Wtorek, 14 listopada 2017 r.

P8_TA(2017)0427

Wykorzystanie instrumentów polityki spójności przez regiony w reakcji na zmiany demograficzne

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 listopada 2017 r. w sprawie wykorzystania instrumentów polityki spójności przez regiony w reakcji na zmiany demograficzne (2016/2245(INI))

(2018/C 356/02)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 174 oraz art. 175 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 ⁽¹⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1301/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego oraz w sprawie przepisów szczegółowych dotyczących realizacji celu „Inwestycje na rzecz wzrostu i zatrudnienia” i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1080/2006 ⁽²⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1304/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Społecznego i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1081/2006 ⁽³⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1299/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie przepisów szczegółowych dotyczących wsparcia z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach celu „Europejska współpraca terytorialna” ⁽⁴⁾,
- uwzględniając Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1302/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1082/2006 w sprawie europejskiego ugrupowania współpracy terytorialnej (EUWT) w celu doprecyzowania, uproszczenia i usprawnienia procesu tworzenia takich ugrupowań oraz ich funkcjonowania ⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 4 lutego 2016 r. w sprawie specyficznej sytuacji wysp ⁽⁶⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1300/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Funduszu Spójności i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1084/2006 ⁽⁷⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 4 kwietnia 2017 r. w sprawie w sprawie kobiet i ich roli na obszarach wiejskich ⁽⁸⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 maja 2016 r. w sprawie polityki spójności w regionach górskich UE ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 320.

⁽²⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 289.

⁽³⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 470.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 259.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 303.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0049.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 281.

⁽⁸⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2017)0099.

⁽⁹⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0213.

Wtorek, 14 listopada 2017 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 9 września 2015 r. w sprawie sprawozdania z realizacji, wyników i ogólnej oceny Europejskiego Roku Aktywności Osób Starszych i Solidarności Międzypokoleniowej ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 maja 2016 r. w sprawie nowych narzędzi rozwoju terytorialnego w polityce spójności na lata 2014–2020: zintegrowane inwestycje terytorialne (ZIT) i rozwój lokalny kierowany przez społeczność (RLKS) ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 listopada 2011 r. w sprawie zmian demograficznych oraz ich konsekwencji dla przyszłej polityki spójności UE ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 listopada 2010 r. w sprawie wyzwań demograficznych i solidarności między pokoleniami ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 22 września 2010 r. w sprawie europejskiej strategii na rzecz rozwoju gospodarczego i społecznego regionów górskich, wysp i obszarów słabo zaludnionych ⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 21 lutego 2008 r. w sprawie demograficznej przyszłości Europy ⁽⁶⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 marca 2006 r. w sprawie wyzwań demograficznych i solidarności między pokoleniami ⁽⁷⁾,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji pt. „The 2015 Ageing Report. Economic and budgetary projections for the 28 EU Member States (2013–2060) (European Economy 3/2015)” [Sprawozdanie na temat starzenia się społeczeństwa, 2015 r.: prognozy gospodarcze i budżetowe dla 28 państw członkowskich UE (na lata 2013–2060) (Nr 3 w cyklu poświęconym europejskiej gospodarce 2015)],
- uwzględniając szóste sprawozdanie Komisji z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej pt. „Inwestycje na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia – promowanie rozwoju i dobrego rządzenia w regionach i miastach UE”,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 26 kwietnia 2017 r. pt. „Inicjatywa na rzecz wspierania równowagi między życiem zawodowym a prywatnym pracujących rodziców i opiekunów” (COM(2017)0252),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 29 kwietnia 2009 r. pt. „Sprostanie wyzwaniom związanym ze skutkami starzenia się społeczeństwa w UE (Sprawozdanie na temat starzenia się społeczeństwa, 2009)” (COM(2009)0180),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 10 maja 2007 r. pt. „Promowanie solidarności między pokoleniami” (COM(2007)0244),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 12 października 2006 r. pt. „Demograficzna przyszłość Europy – przekształcić wyzwania w nowe możliwości” (COM(2006)0571),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 16 marca 2005 r. pt. „Zielona Księga – »Wobec zmian demograficznych: nowa solidarność między pokoleniami«” (COM(2005)0094),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 6 maja 2015 r. pt. „Strategia jednolitego rynku cyfrowego dla Europy” (COM(2015)0192),

⁽¹⁾ Dz.U. C 316 z 22.9.2017, s. 145.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0211.

⁽³⁾ Dz.U. C 153 E z 31.5.2013, s. 9.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 74 E z 13.3.2012, s. 19.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 50 E z 21.2.2012, s. 55.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 184 E z 6.8.2009, s. 75.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 292 E z 1.12.2006, s. 131.

Wtorek, 14 listopada 2017 r.

- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Regionów z dnia 16 czerwca 2016 r. w sprawie reakcji UE na wyzwania demograficzne ⁽¹⁾,
 - uwzględniając opublikowane we wrześniu 2013 r. studium Dyrekcji Generalnej Parlamentu Europejskiego ds. Polityki Wewnętrznej Unii Europejskiej, Departament Tematyczny B: Polityka Strukturalna i Polityka Spójności pt. „W jaki sposób polityka regionalna i polityka spójności mogą pomóc w sprostaniu wyzwaniom demograficznym?”,
 - uwzględniając publikację Europejskiej Sieci Obserwacyjnej Rozwoju Terytorialnego i Spójności Terytorialnej pt. „Revealing territorial potentials and shaping new policies in specific types of territories in Europe: islands, mountains, sparsely populated and coastal regions” [Odkrywanie potencjału terytorialnego i kształtowanie nowej polityki dotyczącej europejskich obszarów o specyficznych uwarunkowaniach geograficznych: wysp, regionów górskich, obszarów słabo zaludnionych i regionów przybrzeżnych] ⁽²⁾,
 - uwzględniając art. 52 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju Regionalnego oraz stanowisko w formie poprawek Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia (A8-0329/2017),
- A. mając na uwadze, że zmiany demograficzne to prawdziwy problem w Europie i na całym świecie, a także jedno z najważniejszych wyzwań, nie tylko w kontekście ogólnym, ale również dla wzmocnienia polityki rozwoju lokalnego i terytorialnego w dzisiejszej UE, obok problemów związanych z zatrudnieniem, niekontrolowaną globalizacją, zmianami klimatu, przejściem na gospodarkę niskoemisyjną oraz wyzwań stawianych przez zmiany technologiczne i przemysłowe oraz włączenie społeczne i gospodarcze;
- B. mając na uwadze, że tak jak ma to miejsce w większości społeczeństw przemysłowych, od kilku dekad wzrasta długość życia obywateli Europy, a współczynnik płodności utrzymuje się na niskim poziomie, co może zmienić strukturę ludności i piramidę wieku, a czego skutkiem ubocznym jest malejąca liczba ludności w wieku produkcyjnym i starzenie się społeczeństwa; mając na uwadze, że kryzys gospodarczy, który dotknął całą Unię Europejską, wywarł ogromny wpływ na wiele obszarów i regionów, w szczególności wiejskich, a zwłaszcza doprowadził do ubóstwa na tych obszarach i do ich wyludnienia; mając na uwadze, że utrzymujące się zróżnicowanie wynagrodzenia ze względu na płeć oraz rosnące zróżnicowanie emerytur poważnie utrudniają uczestnictwo kobiet w rynku pracy;
- C. mając na uwadze, że prognozuje się, iż szybki wzrost liczby ludności w krajach rozwijających się i niż demograficzny w UE doprowadzi do spadku udziału Unii Europejskiej w światowej populacji z 6,9 % w roku 2015 do 5,1 % w roku 2060 ⁽³⁾;
- D. mając na uwadze, że zgodnie z prognozami w 132 z 273 regionów poziomu NUTS 2 wystąpi spadek liczby ludności pomiędzy rokiem 2015 a 2050 ⁽⁴⁾; mając na uwadze, że spadek ten będzie szczególnie niekorzystny dla lokalnych jednostek administracyjnych;
- E. mając na uwadze, że priorytetowym celem Unii i wszystkich państw członkowskich jest promowanie wzrostu w trzech wymiarach, czyli inteligentnego, trwałego i sprzyjającego włączeniu społecznemu;
- F. mając na uwadze, że cechy geograficzne lub demograficzne przyczyniają się do nasilenia problemów związanych z rozwojem; mając na uwadze, że w związku z tym Traktat z Lizbony do celów spójności gospodarczej i społecznej dodał spójność terytorialną;
- G. mając na uwadze, że zmiany demograficzne nie rozkładają się równomiernie we wszystkich krajach i regionach ze względu na naturalną dynamikę i przepływy migracyjne, z jakimi się one wiążą, a mianowicie liczba ludności na większości obszarów miejskich, a zwłaszcza metropolitalnych, wzrasta, podczas gdy maleje ona na większości obszarów wiejskich i obszarów oddalonych, a w regionach najbardziej oddalonych sytuacja jest bardzo zróżnicowana; mając na uwadze, że taka nierównowaga stanowi wielkie wyzwanie, zarówno dla obszarów wyludniających się, jak i dla tych, do których napływa ludność; mając na uwadze, że obszary oddalone lub takie, do których dostęp jest utrudniony, są najbardziej narażone na wystąpienie niżu demograficznego; mając na uwadze, że z drugiej strony należy zwrócić uwagę na skutki „suburbanizacji”, która w wyniku dużej migracji ludności z dużych miast na otaczające je obszary wywiera presję na władze lokalne i regionalne;

⁽¹⁾ Dz.U. C 17 z 18.1.2017, s. 40.

⁽²⁾ Dokument roboczy Europejskiej Sieci Obserwacyjnej Rozwoju Terytorialnego i Spójności Terytorialnej (ESPON). Luksemburg, EUWT ESPON, marzec 2017 r.

⁽³⁾ Eurostat, „The EU in the World” [UE na świecie], wydanie z 2016 r..

⁽⁴⁾ Eurostat, „Eurostat Yearbook” [Rocznik statystyczny Eurostatu], wydanie z 2016 r.

Wtorek, 14 listopada 2017 r.

- H. mając na uwadze, że regiony Europy nie są obszarami jednolitymi oraz mogą obejmować obszary dotknięte bezrobociem lub ubóstwem i borykać się ze szczególnymi problemami, w szczególności w zakresie zmian demograficznych, co wymaga wdrożenia ukierunkowanych narzędzi służących do zmniejszenia różnic wewnątrzregionalnych oraz poprawy równowagi terytorialnej między obszarami miejskimi, podmiejskimi i wiejskimi;
- I. mając na uwadze, że kobiety, szczególnie matki samotnie wychowujące dzieci, są bardziej narażone na ubóstwo i wykluczenie;
- J. mając na uwadze, że zmiany demograficzne stanowią wyzwanie dla zagwarantowania spójności społecznej i dobrobytu całości populacji oraz tworzenia warunków dla rozwoju gospodarczego o zrównoważonym charakterze; mając na uwadze, że zmiany demograficzne mają wpływ na infrastrukturę oraz dostępność i jakość usług, co przekłada się na różnice w łączności lub nierówny dostęp do technologii medycznych i często wynika z niewystarczających powiązań między ludnością miast i wsi;
- K. mając na uwadze, że zmiany demograficzne wiążą się z poważnymi wyzwaniami politycznymi w różnych dziedzinach związanych z wieloma obszarami polityki spójności; mając na uwadze, że polityka regionalna oraz objęte nią europejskie fundusze strukturalne i inwestycyjne, w tym Fundusz Spójności, są kluczowymi instrumentami reagowania na te zmiany;
- L. mając na uwadze, że obszary niezurbanizowane w Unii Europejskiej są zamieszkałe przez 113 mln osób, obejmują 12 mln gospodarstw oraz 172 mln ha gruntów rolnych i mają znaczny wpływ na gospodarkę, kulturę i ekosystemy w Europie;
- M. mając na uwadze, że odpowiednia infrastruktura i odpowiedni poziom usług to ważne czynniki w zarządzaniu strukturą ludności w regionach, które są słabo zaludnione lub borykają się z emigracją i w których inwestycje i miejsca pracy mają większe znaczenie;
- N. mając na uwadze, że odpowiednia infrastruktura, dostęp do usług publicznych i dobrej jakości miejsca pracy są ważnymi czynnikami decydującymi o chęci pozostania na danym terenie;
- O. mając na uwadze, że kobiety, szczególnie powyżej 60. roku życia, są bardziej narażone na ubóstwo i wykluczenie społeczne niż mężczyźni;
- P. mając na uwadze, że w regionach słabiej rozwiniętych zmiany demograficzne wywierają najbardziej znaczące skutki;
- Q. mając na uwadze, że zmiany demograficzne zachodzące na terenach wiejskich nie tylko mają poważne skutki demograficzne, ale również dotyczą gospodarki, kwestii społecznych, rozbicia terytorialnego, jakości życia i środowiska;
- R. mając na uwadze, że równouprawnienie płci stanowi prawo podstawowe i wspólną wartość UE oraz jest koniecznym warunkiem osiągnięcia przez UE celów w zakresie wzrostu gospodarczego, zatrudnienia i spójności społecznej;
- S. mając na uwadze, że równouprawnienie płci stanowi ważny instrument rozwoju gospodarczego i spójności społecznej;
- T. mając na uwadze, że negatywne zmiany demograficzne zwiększają zapotrzebowanie na większą solidarność międzypokoleniową;

Uwagi ogólne

1. podkreśla, że zmiany demograficzne pociągają za sobą znaczną presję gospodarczą, społeczną, podatkową i środowiskową wywieraną na rządy państw członkowskich oraz władze lokalne i regionalne w zakresie zapewniania usług publicznych, szczególnie opieki społecznej i usług socjalnych, budowania i utrzymania infrastruktury oraz ochrony ekosystemów przez zrównoważone planowanie przestrzenne; podkreśla, że te rodzaje presji będą się nasilać wskutek zmniejszania się liczby ludności aktywnej zawodowo i wyższego wskaźnika obciążenia demograficznego; podkreśla kluczową rolę wysokiej jakości usług publicznych i prywatnych; podkreśla, jak ważny jest łatwy dostęp do wysokiej jakości i przystępnych cenowo usług publicznych i prywatnych, które są narzędziem zapewniania równouprawnienia kobiet i mężczyzn;

Wtorek, 14 listopada 2017 r.

2. uważa, że zmianom demograficznym należy przeciwdziałać w sposób skoordynowany, w ramach działań wszystkich władz europejskich, krajowych, regionalnych i lokalnych, przez realizowanie zróżnicowanych strategii przystosowawczych, odzwierciedlających realia lokalne i regionalne oraz przez skuteczne wielopoziomowe sprawowanie rządów, nie tylko w odniesieniu do struktury szczegółowych strategii politycznych ukierunkowanych na konkretne regiony, ale także w odniesieniu do realizacji tych strategii; jest zdania, że celem tej skoordynowanej i zintegrowanej reakcji powinno być podnoszenie jakości życia i zapewnianie obywatelom lepszych możliwości gospodarczych oraz inwestowanie w wysokiej jakości, łatwo dostępne i niedrogie usługi społeczne i publiczne w odnośnych regionach; uważa ponadto, że należy zaangażować przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego oraz inne zainteresowane podmioty; zauważa, że wszelkie plany globalne muszą uwzględniać rolę miast, obszarów wiejskich oraz obszarów rybackich i nadmorskich, a także obszarów borykających się ze szczególnymi problemami związanymi z sytuacją geograficzną lub demograficzną, w związku z czym należy również brać pod uwagę szczególne wyzwania występujące w regionach najbardziej oddalonych, najbardziej na północ wysuniętych regionach o bardzo niskiej gęstości zaludnienia oraz regionach wyspiarskich, transgranicznych lub górskich, jak wyraźnie stwierdzono w Traktacie z Lizbony; wzywa państwa członkowskie i Komisję do wzięcia pod uwagę wpływu różnych strategii politycznych na równouprawnienie płci i zmiany demograficzne;

3. uznaje, że choć zmiany demograficzne tworzą nowe wyzwania, oferują one również możliwości rozwoju na szczeblu lokalnym w następstwie zmieniających się potrzeb społeczności miejskich, przede wszystkim pod względem odżywiania, spędzania czasu wolnego i wypoczynku, dzięki potencjałowi rolnictwa, leśnictwa i rybołówstwa oraz wysokiej jakości, bezpiecznym i zróżnicowanym produktom; uważa, że turystyka wiejska w ogólności, a w szczególności turystyka ekologiczna, handel elektroniczny, usługi świadczone na poziomie społeczności lokalnych i srebrna gospodarka również oferują możliwości rozwoju na szczeblu lokalnym, zwiększenia wartości krajowych produktów rolniczych i pozarolniczych, takich jak rękodzieło artystyczne, hafty i wyroby ceramiczne, za pośrednictwem europejskiego systemu ochrony oznaczeń geograficznych; podkreśla w związku z tym znaczenie strategii inteligentnej specjalizacji, które wspierają regiony i lokalne obszary w określaniu działań o wysokiej wartości dodanej i stworzenie atrakcyjnych dla innowacji ekosystemów, począwszy od prawdziwej strategii wielowymiarowego rozwoju obszarów wiejskich, która łączy gospodarkę o obiekcie zamkniętym z planowaniem przestrzennym; podkreśla, że agroturystyka, która pomaga w utrzymaniu dynamicznego stylu życia na obszarach wiejskich, również stanowi ważny sektor; podkreśla znaczenie dialogu społecznego i włączenia partnerów społecznych wraz z innymi zainteresowanymi stronami i władzami na szczeblu lokalnym na wszystkich etapach opracowywania i wdrażania europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych, aby lepiej przewidywać skutki zmian demograficznych na lokalnych rynkach pracy oraz opracowywać strategie podejmowania takich wyzwań;

Charakterystyka zmian demograficznych w UE

4. zauważa, że główne problemy dotyczące zmian demograficznych, z którymi boryka się obecnie wiele części UE, to starzenie się w wyniku zakłóceń piramidy wiekowej, spadek liczby urodzeń oraz późniejszy drastyczny spadek liczby dzieci i młodzieży, stałe zmniejszanie się liczby ludności, niedobory wykwalifikowanej siły roboczej, brak miejsc pracy, emigracja młodych ludzi ze względu na możliwości zatrudnienia oraz zmiany w strukturze demograficznej; uważa, że obecna polityka rolna, zanik tradycyjnych rodzajów działalności, produktów, systemów produkcji i siły roboczej, utrata lokalnej wiedzy fachowej, brak widoczności pracy wykonywanej przez kobiety, niski poziom przedsiębiorczości, niska lub zerowa konkurencyjność regionów z powodu braku inwestycji, utrata różnorodności biologicznej, postępujące zakrzewienie lasów oraz zagrożenie pożarem również są istotnymi problemami związanymi ze zmianami demograficznymi; podkreśla, że skutki tych zmian znacznie różnią się w zależności od regionu, częściowo ze względu na przemieszczanie się ludności do dużych ośrodków miejskich w poszukiwaniu pracy;

5. podkreśla, że jednym z głównych celów unijnej polityki demograficznej powinno być uwzględnienie wszystkich obszarów, które muszą zmagać się z nierównowagą demograficzną, oraz specyficznych uwarunkowań tych obszarów, czyli czynników, do których od dawna starano się dostosować politykę spójności, co będzie wymagało podjęcia jeszcze większych starań po roku 2020; wskazuje, że zmiany demograficzne dotyczą wszystkich obszarów, tj. zarówno obszarów wiejskich, jak i miast, lecz mają różne implikacje i zależą od różnych czynników, takich jak intensywność i szybkość, z jaką zachodzą lub dotyczą regionów przyjmujących migrantów lub regionów o malejącej liczbie ludności;

6. podkreśla konieczność promowania i wspierania małych i średnich gospodarstw rolnych działających na terenach górskich i wiejskich, które dzięki zastosowaniu tradycyjnych technik i metod produkcji wykorzystujących w zintegrowany i zrównoważony sposób zasoby naturalne, takie jak pastwiska i różnego rodzaju uprawy roślin pastewnych, wytwarzają produkty o szczególnych cechach jakościowych i mogą doprowadzić do odwrócenia lub ograniczenia procesu wyludniania się tych obszarów;

Wtorek, 14 listopada 2017 r.

7. podkreśla, że te zmiany demograficzne nie są w UE zjawiskiem nowym, ale obecnie nasilają się z niespotykaną dotąd intensywnością, szczególnie wskutek presji społecznej i gospodarczej; zwraca uwagę, że liczba osób starszych stale rośnie – co roku blisko 2 mln osób osiąga wiek 60 lat – co ma wpływ na planowanie przestrzenne oraz planowanie w dziedzinie polityki mieszkaniowej i transportowej, a także na inne rodzaje infrastruktury i usług; zauważa z zaniepokojeniem, że w regionach charakteryzującym się gwałtownym spadkiem liczby ludności w wieku produkcyjnym wyzwania demograficzne będą szczególnie dotkliwe; uznaje, że brak inwestycji, słabo rozwinięta infrastruktura, ograniczona łączność, ograniczony dostęp do usług społecznych i brak miejsc pracy to kluczowe czynniki wyludniania; podkreśla, że zmiany demograficzne mogą mieć znaczny wpływ w szczególności na emerytury i zrównoważenie środowiskowe, ponieważ zarówno wyludnianie się obszarów wiejskich, jak i rosnąca urbanizacja oddziałują na ekosystemy, ochronę przyrody i wykorzystanie zasobów naturalnych, pociągając za sobą szczególne konsekwencje dla użytkowania gruntów miejskich, infrastruktury, rynków nieruchomości i terenów zielonych;

8. uważa, że aspekt płci w kontekście zmian demograficznych należy uwzględnić w sposób przekrojowy, ponieważ w regionach doświadczających niżu demograficznego występuje również dysproporcja płci i struktury wiekowej wskutek migracji wewnętrznej; uważa, że wyzwania wynikające ze zmian demograficznych mogą i muszą być podejmowane w ramach polityki sprzyjającej równouprawnieniu płci, w związku z czym należy uwzględniać aspekt płci w debatach dotyczących wszystkich kwestii związanych z problemami demograficznymi; uważa w związku z tym, że w przyszłości należy nasilić wdrażanie zasady uwzględniania aspektu płci w ramach wszystkich europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych;

9. przypomina, że strategia „Europa 2020” zajmuje się kwestią wyzwań demograficznych w większości z siedmiu inicjatyw przewodnich, zaprojektowanych w celu rozwiązania problemów i ustanowienia podstawowych priorytetów Unii w dziedzinie zatrudnienia, innowacji, edukacji, ograniczenia ubóstwa, klimatu i energetyki; podkreśla, że zasadnicza część działań związanych z wdrażaniem tej strategii i jej inicjatyw przewodnich opiera się na wsparciu finansowym z instrumentów polityki spójności, łącznie z postanowieniami mającymi na celu zajęcie się zmianami demograficznymi i starzeniem się ludności; podkreśla również, że te wymiary należy uwypuklić we wszystkich instrumentach Unii Europejskiej;

10. uważa, że wyzwania związane ze spadkiem liczby ludności i starzeniem się ludności będą wymagać obiektywnej, dokładnej i rozległej ponownej oceny wielu ustalonych działań i programów gospodarczych, społecznych i politycznych, w których będzie należało uwzględnić perspektywę długoterminową;

Koordinacja strategii politycznych UE

11. wzywa do zwiększenia koordynacji instrumentów UE – w szczególności wspólnej polityki rolnej (WPR), europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych, w tym Funduszu Spójności, Europejskiej współpracy terytorialnej, Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych (EFIS) i instrumentu „Łącząc Europę” – w celu zapewnienia bardziej kompleksowego podejścia do zmian demograficznych; stwierdza, że skoro mechanizmy stosowane do tej pory nie zdołały powstrzymać postępu zakłóceń równowagi demograficznej, należy dokonać przeglądu obecnych kierunków polityki i działania wszystkich wymienionych mechanizmów; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje wysiłki podejmowane na rzecz zmaksymalizowania synergii między europejskimi funduszami strukturalnymi i inwestycyjnymi a Europejskim Funduszem na rzecz Inwestycji Strategicznych; ponownie wzywa Komisję do zaproponowania strategii dotyczącej zmian demograficznych, w której następujące dziedziny będą traktowane priorytetowo: godne zatrudnienie i jakość stosunku pracy, ze szczególnym naciskiem na nowe formy pracy i jej funkcję społeczną; terytorialny aspekt polityki promującej działalność gospodarczą i zatrudnienie; rozwój infrastruktury zwiększającej dostęp do obszarów dotkniętych trudnościami demograficznymi, takimi jak czynnik lokalizacji przedsiębiorstw, i konkurencyjność tych obszarów; powszechny zasięg ICT o konkurencyjnej jakości i konkurencyjnych cenach na terenach o mniejszej gęstości zaludnienia; zapewnienie podstawowych państwowych usług opieki na terenach dotkniętych trudnościami demograficznymi; lokalny transport publiczny w celu zapewnienia dostępu do usług publicznych; strategii polityczne mające na celu zapewnienie lepszej równowagi między obowiązkami rodzinnymi i zawodowymi, zrównoważonej wymiany pokoleń, a także odpowiedniej opieki nad osobami niesamodzielnymi; strategii polityczne w zakresie przyjmowania, integracji i powrotu migrantów i uchodźców objętych ochroną międzynarodową oraz szerokie stosowanie nowych, bardziej atrakcyjnych ram komunikacji na obszarach wiejskich; podkreśla znaczenie istniejących inicjatyw, takich jak Europejskie partnerstwo na rzecz innowacji sprzyjającej aktywnemu starzeniu się w dobrym zdrowiu, nowoczesne technologie w służbie osobom starszym oraz wspólnoty wiedzy i innowacji EIT w obszarze technologii informacyjno-komunikacyjnych oraz zdrowia; wzywa Komisję do uwzględnienia rozwiązań, które już zostały opracowane w ramach tych inicjatyw, przy podejmowaniu wyzwań demograficznych, z którymi mierzą się regiony europejskie; zwraca uwagę na znaczenie europejskich ram kwalifikacji dla uczenia się przez całe życie dla wspierania kształcenia i szkolenia na obszarach zagrożonych wyludnieniem; uważa, że w ramach inicjatywy dotyczącej lepszego stanowienia prawa należy włączyć do oceny oddziaływania poprzedzającej każdą unijną inicjatywę ustawodawczą wymóg oceny tej inicjatywy pod względem oddziaływania w wymiarze demograficznym;

Wtorek, 14 listopada 2017 r.

12. podkreśla znaczenie włączenia przez UE kwestii demograficznych do wszystkich dziedzin polityki, m.in. uwzględnienia ich w jej pozycjach budżetowych, żeby umożliwić rozwój tych kierunków polityki, w szczególności w dziedzinie spójności, zatrudnienia, rolnictwa, środowiska, społeczeństwa informacyjnego, badań, rozwoju technologicznego i innowacji, zatrudnienia, edukacji, polityki społecznej i transportu; uważa, że ustalenia zawarte w sprawozdaniach w sprawie oddziaływania zmian demograficznych należy uwzględniać przy opracowywaniu strategii politycznych i demograficznych kryteriów, które bierze się pod uwagę w ocenie wyników tych strategii politycznych i niepożądanych skutków w celu sprzyjania podejściu do zmian demograficznych, które obejmuje zaangażowanie władz lokalnych i regionalnych; jest zdania, że należy poświęcić szczególną uwagę obszarom wiejskim, które szczególnie borykają się z tymi problemami demograficznymi; w tym kontekście podkreśla potencjał inicjatywy na rzecz inteligentnych wsi, która w połączeniu z nowoczesnymi technologiami, takimi jak sieć 5G, oraz innowacyjnością umożliwi rewitalizację społeczności wiejskich; dodatkowo podkreśla znaczenie bliższej współpracy między obszarami wiejskimi i miejskimi; podkreśla znaczenie zapewnienia powszechnego dostępu do niedrogich usług publicznych i infrastruktury wysokiej jakości – w tym do cyfrowych usług publicznych i infrastruktury, szczególnie dla dzieci, młodzieży i osób starszych – dla wspierania włączenia społecznego, zapewnienia równouprawnienia płci i łagodzenia skutków zmian demograficznych; podkreśla, że ważne jest – szczególnie na obszarach zagrożonych wyludnieniem – tworzenie możliwości płatnego zatrudnienia, tak aby chronić lokalne społeczności i zapewnić warunki ułatwiające zachowanie odpowiedniej równowagi między życiem zawodowym a osobistym; uważa, że należy położyć nacisk na globalną wizję geograficzną dla obszarów miejskich i wiejskich jako uzupełniających się obszarów funkcjonalnych; podkreśla, że potrzebna jest ściślejsza integracja między różnymi funduszami, aby zapewnić prawdziwie zrównoważony rozwój lokalny oparty na zaangażowaniu społecznym; podkreśla, że polityka demograficzna UE powinna w większym stopniu zmierzać do wzajemnego uzupełnienia i koordynacji z państwami członkowskimi i w wymiarze horyzontalnym; przypomina, że Unia Europejska nie tylko zapewnia fundusze na potrzeby rozwoju terytorialnego, ale również w znacznym stopniu kształtuje zdolności organów lokalnych i regionalnych do wykorzystania własnych środków w celu przeciwdziałania nierównościom społeczno-terytorialnym; podkreśla, że wprawdzie dzięki procesowi unowocześnienia polityki pomocy przyznawanej przez państwo udało się osiągnąć uproszczenie i rozszerzenie zakresu wyjątków, które nie wymagają zgłoszenia, lecz obecne ramy nadal są skomplikowane i uciążliwe dla mniejszych organów szczebla lokalnego i regionalnego; uważa, że wprawdzie w 2014 r. znacznie uproszczono prawo zamówień publicznych, lecz nadal istnieje zbyt wiele utrudnień, z powodu których małe organy szczebla lokalnego i regionalnego nie mogą poprawić obrotu gospodarczego na tych wrażliwych obszarach;

13. jest zdania, że UE powinna wspierać politykę migracji i integracji w państwach członkowskich, przy poszanowaniu praw i kompetencji państw członkowskich, jak również zasady pomocniczości, tak aby zminimalizować negatywne tendencje demograficzne; podkreśla istotną rolę strategii politycznych służących zakładaniu i wspieraniu rodzin; uważa, że samorządy lokalne i regionalne powinny posiadać zdolność do skutecznego wdrażania w terenie polityki włączenia społecznego; jest zdania, że władze lokalne i regionalne powinny aktywnie uczestniczyć w działaniach podejmowanych w celu sprostania wyzwaniom demograficznym; apeluje, aby w rocznej analizie wzrostu gospodarczego oraz zaleceniach dla poszczególnych krajów uwzględniane były różnice regionalne i zakłócenia równowagi w obrębie regionów państw członkowskich; uważa, że w regionach przygranicznych taka współpraca musi odzwierciedlać zarówno oczekiwania, jak i zakres inicjatyw transgranicznych; sugeruje opracowanie programów szkoleniowych w tym obszarze, aby umożliwić lepsze zrozumienie powiązanych zagadnień i upowszechnić wiedzę o nich; uważa, że podejście do rozwiązywania problemów demograficznych musi być zintegrowane dla całej Europy oraz że rozwiązanie problemu w jednej części kontynentu nie powinno mieć negatywnego wpływu na inne obszary europejskie; wzywa do stworzenia na szczeblu ogólnoeuropejskim sieci wymiany dobrych praktyk i doświadczeń, za pośrednictwem której władze lokalne i regionalne oraz zainteresowane podmioty społeczeństwa obywatelskiego będą mogły uczyć się od siebie, jak rozwiązywać problemy wynikające ze zmian demograficznych;

Zwiększanie skuteczności funduszy europejskich

14. podkreśla, że należy zwiększyć skuteczność europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych w rozwiązywaniu problemów związanych ze zmianami demograficznymi w kolejnym okresie programowania poprzez większe i bardziej konkretne ukierunkowanie działań na zmiany demograficzne jako obszar priorytetowy w przyjętych rozporządzeniach oraz rozpowszechnienie wytycznych mających na celu wsparcie państw członkowskich, regionów i samorządów lokalnych, co pozwoliłoby na wykorzystanie możliwości uwzględnienia zmian demograficznych, które oferują fundusze strukturalne i inwestycyjne, podczas opracowywania i wdrażania umów o partnerstwie i programów operacyjnych; bardziej aktywne podejście do kształtowania polityki demograficznej oraz wymiany dobrych praktyk i doświadczeń w celu pozyskania wiedzy instytucjonalnej; zapewnienie instytucjom zarządzającym i lokalnym zainteresowanym stronom wsparcia technicznego umożliwiającego realizację skutecznych strategii politycznych ukierunkowanych na zmiany demograficzne na szczeblu zarówno krajowym, jak i regionalnym; zobowiązanie samorządów terytorialnych do aktywnego uczestnictwa w projektowaniu i ocenie wewnętrznej programów wykorzystania funduszy i zarządzaniu nimi oraz konieczne rozpoznanie obszarów objętych problemami demograficznymi na poziomie NUTS 3 i na szczeblu lokalnych jednostek

Wtorek, 14 listopada 2017 r.

administracyjnych; zachęca do udzielenia wsparcia technicznego oraz szkolenia lokalnych zainteresowanych stron i organów zarządzających w celu wdrożenia skutecznych strategii politycznych stanowiących odpowiedź na zmiany demograficzne na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym; uważa, że często w niektórych państwach członkowskich dotacje regionalne na poziomie NUTS 2 maskują nierówności społeczno-terytorialne, wewnątrzregionalne, a nawet ponadregionalne; wzywa do uwzględnienia problemów występujących w terenie na unijnych mapach pomocy regionalnej, by można było kierować pomoc do obszarów w najbardziej niekorzystnej sytuacji;

15. domaga się, by Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego w większym stopniu przyczyniał się do tego, aby obszary o wysokich wskaźnikach starzenia się oraz dużym odsetku obszarów wiejskich i odpływu ludności mogły poprawić swoją infrastrukturę transportową i telekomunikacyjną, zmniejszyć przepaść cyfrową i poprawić poziom usług publicznych, a także by wspierał ten proces; podkreśla w związku z tym znaczenie „e-zdrowia”; wzywa państwa członkowskie i regiony do lepszego ukierunkowania dostępnych inwestycji w reakcji na zmiany demograficzne i ich oddziaływanie;

16. wzywa Komisję do wykorzystania środków polityki spójności, by zahamować rosnącą migrację z obszarów słabo zaludnionych, na których odpowiednia infrastruktura i odpowiedni poziom usług mają podstawowe znaczenie, zwłaszcza dla zatrzymania rodzin z dziećmi;

17. podkreśla, że Europejski Fundusz Społeczny (EFS) powinien nasilić działania w zakresie szkoleń i kształcenia młodych ludzi oraz wspierać zatrudnienie i ułatwić ludziom znalezienie lepszej równowagi między życiem zawodowym a prywatnym, a także przeciwdziałać wykluczeniu społecznemu i cyfrowemu osób starszych; podkreśla ponadto, że fundusz powinien poprawić perspektywy zatrudnienia dzięki programom przygotowawczym dla mieszkańców podlegających regionów, a także dzięki wspieraniu na tych obszarach integracji cyfrowej i społecznej kobiet, młodych ludzi i osób starszych; w związku z tym zwraca uwagę, że podczas wykorzystywania Europejskiego Funduszu Społecznego do wspierania regionów najbardziej oddalonych zostaną dołożone starania, by zapewnić lepszą równowagę między życiem zawodowym a prywatnym; wzywa Komisję, by rozważyła powołanie specjalnej puli środków finansowych w ramach istniejących funduszy, której zadaniem będzie rozwiązywanie problemów na obszarach dotkniętych poważnymi i trwałymi trudnościami demograficznymi; nalega, by środki z tego funduszu przydzielono zgodnie z ustaleniami, które opierają się na priorytetach działania w perspektywie krótko-, średnio- i długoterminowej; podkreśla znaczenie uwzględnienia Funduszu Spójności w przyszłych strategiach w celu sprostania zmianom demograficznym, a jednocześnie przypomina, że przedmiotowy fundusz powstał z myślą o zwiększeniu spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej UE; uważa, że ważne jest zapewnienie znacznie większego wsparcia w ramach EFS na rzecz małych organizacji, które opracowują i realizują innowacyjne projekty społeczne, a także ogólnounijne, transnarodowe projekty pilotażowe, które podejmują kwestie społeczne i związane z zatrudnieniem, aby ułatwić innowacyjną współpracę regionalną, transgraniczną, transnarodową i makroregionalną, a tym samym podjąć wyzwania wynikające ze zmian demograficznych;

18. wyraża ubolewanie, że gwarancja dla młodzieży UE, której celem powinna być pomoc młodzieży bezrobotnej, nieposiadającej odpowiedniego przeszkolenia czy wykształcenia, poczyniła ograniczony postęp, a jej wyniki nie spełniły oczekiwań, jakie początkowo z nią wiązano, co zostało podkreślone w sprawozdaniu specjalnym nr 5/2017 Europejskiego Trybunału Obrachunkowego;

19. podkreśla, że EFIS, mając na celu unikanie różnic terytorialnych, powinien przynieść korzyści terenom o mniejszej dynamice zmian demograficznych przez zwiększenie inwestycji w dziedzinach mających priorytetowe znaczenie dla Unii, takich jak energetyka, transport, edukacja, działalność gospodarcza, innowacje, badania, MŚP, edukacja czy infrastruktura społeczna; jest zdania, że należy podjąć dyskusję na temat uznania szczególnego statusu regionów w niekorzystnej sytuacji demograficznej przy opracowywaniu polityki spójności na okres po roku 2020;

Rola przyszłej polityki spójności w reagowaniu na zmiany demograficzne

20. uważa, że polityka spójności daje odpowiednie narzędzia, za pomocą których można rozwiązywać problemy związane ze zmianami demograficznymi – szczególnie w połączeniu z innymi politykami unijnymi, krajowymi i regionalnymi – pod względem zarówno starzenia się, jak i spadku liczby ludności, i wobec tego powinna odgrywać bardziej znaczącą rolę we wspieraniu regionów w zakresie przystosowania się do zmian demograficznych; uważa, że powinno to znaleźć odzwierciedlenie także w rozporządzeniach dotyczących konkretnych funduszy w odniesieniu do radzenia sobie ze zmianami demograficznymi, w ramach wyraźnej kompetencji z art. 174 TFUE; zwraca się o opracowanie dokładnej definicji pojęcia „poważnych i trwałych niekorzystnych warunków demograficznych” ujętego w art. 174 TFUE i art. 121 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013, która pozwoli na ilościowe rozpatrywanie problemów demograficznych z perspektywy statystyki; podkreśla znaczenie powiązań między obszarami miejskimi i wiejskimi oraz zachęca Komisję do rozważenia możliwości uzupełnienia zintegrowanych strategii na rzecz zrównoważonego rozwoju obszarów miejskich o partnerstwa na rzecz zrównoważonego rozwoju obszarów miejskich i wiejskich; uważa, że Komisja powinna podjąć aktywne działania w celu zapobieżenia negatywnym skutkom zmian demograficznych oraz zapewnienia pomocy technicznej regionom najbardziej dotkniętym wyludnieniem;

Wtorek, 14 listopada 2017 r.

21. podkreśla, że polityka spójności powinna sprzyjać zatrudnialności i włączeniu społecznemu kobiet, zwłaszcza matek, które mają problemy ze znalezieniem zatrudnienia; wzywa w związku z tym, by zapewniono kobietom dostęp do programów w dziedzinie szkoleń i kształcenia; podkreśla jednak, że uzyskane w ten sposób kwalifikacje powinny odpowiadać potrzebom na rynku pracy; podkreśla znaczenie wspierania młodych matek w powrocie do pracy przez zapewnienie zaplecza świadczącego rzetelną, całodzienną opiekę nad dziećmi w każdym wieku, w tym placówek przedszkolnych, aby zatrzymać proces wyludniania;

22. uważa, że aby podjąć wyzwania demograficzne, regiony powinny proaktywniej wykorzystywać europejskie fundusze strukturalne i inwestycyjne, aby zwalczać bezrobocie młodzieży oraz umożliwiać osobom młodym rozpoczęcie właściwej kariery zawodowej; zauważa, że można to osiągnąć przez wspieranie programów szkoleniowych dla osób młodych oraz przedsiębiorczości wśród młodzieży;

23. wzywa do ustanowienia w przyszłym rozporządzeniu w sprawie wspólnych przepisów (CPR) ram prawnych w celu uznania regionów borykających się z poważnymi i trwałymi wyzwaniami demograficznymi; kładzie nacisk na bardziej aktywne i ukierunkowane podejście w kształtowaniu polityki demograficznej, ponieważ rozbieżności regionalne w zakresie wzorców demograficznych najprawdopodobniej wywrą istotny, nierównomierny wpływ socjoekonomiczny na obszary europejskie, co może jeszcze bardziej zwiększyć dysproporcje regionalne w UE; wzywa do ulepszenia i uproszczenia zarządzania nowymi instrumentami mającymi na celu wzmocnienie podejścia oddolnego i wielopoziomowego sprawowania rządów, takimi jak rozwój lokalny kierowany przez społeczność i zintegrowane inwestycje terytorialne, aby w jeszcze większym stopniu włączyć podmioty na szczeblu lokalnym i regionalnym w kwestie zintegrowanego i całościowego podejścia do rozwoju regionalnego; apeluje o stworzenie usług świadczonych w oparciu o wykorzystanie portali, które to usługi pomogą przedsiębiorcom do obszarów wiejskich w nawiązywaniu lepszego kontaktu z ich partnerami prowadzącymi działalność na obszarach miejskich; podkreśla znaczenie uwzględniania w większym stopniu w ramach przyszłej polityki spójności specyfiki terytorialnej występującej na szczeblach niższych niż regionalny; podkreśla, że jedną z głównych przeszkód dla pomyślnej realizacji programów europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych w wielu jednostkach regionalnych i lokalnych jest brak wystarczających zdolności i solidnego zarządzania, oraz domaga się w związku z tym instrumentów budowania zdolności;

24. zwraca się do Komisji, aby rozważyła określenie nowych kryteriów za pomocą zmiennych demograficznych, gospodarczych, dotyczących oddziaływania na środowisko i dostępności, przy czym na podstawie tych kryteriów zostaną rozróżnione obszary borykające się z wyzwaniami demograficznymi, a także zwraca się o przeprowadzenie badań nad potencjalnymi wskaźnikami społeczno-ekonomicznymi i środowiskowymi w celu uzupełnienia wskaźnika PKB o kryteria obejmujące kapitał społeczny, oczekiwaną długość życia i jakość środowiska; uważa, że PKB i gęstość zaludnienia nie są wskaźnikami, które jako takie wystarczą do zaklasyfikowania obszarów o poważnych i trwałych niekorzystnych warunkach demograficznych; zwraca się do Komisji o włączenie do polityki spójności, oprócz wskaźnika PKB, nowych, dynamicznych wskaźników, takich jak wskaźnik demograficzny, w szczególności unijny wskaźnik postępu społecznego w regionach, tak aby zapewnić bardziej kompletny obraz konkretnych wyzwań, przed jakimi stoją te regiony, lub by rozważyć dodatkowy przydział środków dla tych regionów, podobnie jak ma to miejsce w przypadku obszarów słabo zaludnionych w bieżącym okresie programowania (rozporządzenie w sprawie wspólnych przepisów, załącznik VII pkt 9); podkreśla, że potrzeba specjalnych narzędzi do nadzoru i oceny potencjału oraz rzeczywistego oddziaływania europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych w odniesieniu do rozwiązywania problemów związanych ze zmianami demograficznymi przez zapewnienie wytycznych oraz dalsze rozwijanie istotnych wskaźników demograficznych; podkreśla znaczenie istnienia aktualnych, rzetelnych i zdezagregowanych danych statystycznych w celu skutecznego i bardziej obiektywnego zarządzania polityką, zwłaszcza w celu uzyskania bardziej szczegółowej wiedzy na temat charakterystyki poszczególnych terytoriów o małej gęstości zaludnienia; w związku z powyższym wzywa Eurostat do zapewnienia wyższego poziomu szczegółowości istotnych danych statystycznych na rzecz odpowiedniej europejskiej polityki demograficznej, w szczególności w zakresie przekazywanych wskaźników demograficznych, rodzinnych, społecznych i gospodarczych, a także wzywa do dezagregowania danych przynajmniej na poziomie niższym niż regionalny, tj. na poziomie NUTS 3;

25. uważa, że przyszła polityka spójności powinna obejmować specjalne środki dla obszarów najbardziej dotkniętych wyzwaniami demograficznymi, a także powinna być bardziej elastyczna, jeśli chodzi o dobór celów tematycznych czy współczynniki współfinansowania, aby skoordynować strategie wewnątrz- i międzyregionalne w obrębie tego samego państwa członkowskiego z uczestnictwem na szczeblu lokalnym; zwraca się do Komisji o rozważenie opracowania krajowej strategii w zakresie zmian demograficznych jako nowego uwarunkowania ex ante;

26. wzywa Komisję do włączenia nowej inicjatywy przewodniej w sprawie zmian demograficznych w ramach strategii „Europa 2020”, finansowanej z istniejących europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych, obejmującej pakiet działań w trzech kategoriach: inteligentnego wzrostu gospodarczego poprzez działania wspierające regiony borykające się z wyzwaniami demograficznymi w dziedzinie ICT, badań, rozwoju i innowacji oraz MŚP; wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu – w drodze konkretnych działań w celu zachęcenia młodych ludzi do pozostania w ich regionach, zapewnienia trwałej odnowy pokoleniowej, samozatrudnienia i środków sprzyjających włączeniu społecznemu migrantów i uchodźców objętych ochroną międzynarodową; oraz trwałego wzrostu gospodarczego dzięki środkom wspierającym wspomniane regiony w procesie inwestowania w „zieloną gospodarkę”, w tym w systemy zrównoważonego transportu; z zadowoleniem przyjmuje działanie UE na rzecz inteligentnych wsi, w którym wezwano do zwrócenia w strategiach politycznych szczególnej uwagi na zniwelowanie przepaści cyfrowej między obszarami wiejskimi i miejskimi, a także do

Wtorek, 14 listopada 2017 r.

wykorzystania możliwości, jakie oferuje lepsza jakość sieci połączeń i cyfryzacja na obszarach wiejskich, oraz które wspiera inicjatywę „Inteligentne wyspy” jako oddolny wysiłek podjęty przez władze i społeczności europejskich wysp, a mający na celu poprawę życia na wyspach dzięki zrównoważonym i zintegrowanym rozwiązaniom;

27. uważa, że wieloletnie ramy finansowe na okres po 2020 r. powinny nadać silną, zdecydowaną dynamikę działaniom służącym rozwiązaniu problemów demograficznych, z uwzględnieniem obecnej sytuacji demograficznej i tendencji w tej dziedzinie, oraz muszą objąć wspieranie rozwiązań, w których w razie potrzeby wykorzystuje się ukierunkowane środki, takie jak finansowanie z budżetu; wzywa, by wspólna polityka rolna w większym stopniu przyczyniała się do wzmocnienia za pośrednictwem drugiego filaru przeznaczanego na rozwój obszarów wiejskich i finansowanego z Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich, usług i infrastruktury na rzecz włączenia społecznego i cyfrowego, a także by przyczyniała się do odwrócenia negatywnych tendencji społecznych i gospodarczych oraz do zatrzymania wyludniania się obszarów o poważnych i trwałych niekorzystnych warunkach demograficznych; wzywa władze krajowe, regionalne i lokalne do wymiany doświadczeń, wzorców oraz nowych podejść do zapobiegania negatywnym skutkom zmian demograficznych; uważa, że transeuropejskie sieci transportowe oraz autostrady morskie powinny obejmować obszary o poważnych i trwałych niekorzystnych warunkach demograficznych;

28. podkreśla wartość dodaną jednolitej metodyki rozwoju lokalnego kierowanego przez społeczność dla wszystkich europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych w zakresie rozwoju i wdrażania zintegrowanych i odpowiednio dostosowanych rozwiązań oddolnych; wyraża jednak ubolewanie, że stosowanie strategii rozwoju lokalnego kierowanego przez społeczność jest obowiązkowe wyłącznie w przypadku EFRROW oraz że podejście lokalne i oparte na uczestnictwie jest coraz rzadsze w przypadku EFRR, EFS i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego (EFMR); wzywa zatem Komisję, by wprowadziła obowiązek stosowania strategii rozwoju lokalnego kierowanego przez społeczność w przypadku wszystkich europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych;

o

o o

29. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.
